

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 14/2/2023
ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Ολόκληρη η χώρα διακατέχεται ακόμη από τον αποτροπιασμό και την οργή για το αδιανόητο έγκλημα των Τεμπών και των αντιδράσεων και κινητοποιήσεων εναντίον των αιτιών και υπέρ της ανάκτησης κάποιας ελπίδας στοιχειώδους ασφάλειας.

Η φρίκη είναι ανάλογη της αντίστοιχης για το έγκλημα στο Μάτι και της θαλάσσιας εκατόμβης του Σαμίνα. Όμως η ευαισθησία και οι αντιδράσεις στο μέγα τωρινό κακό είναι μεγαλύτερες, αν και όχι ίσως από όλους ειλικρινείς γιατί, κυρίως, αγγίζει όλους η αγωνία της ασφάλειας των μετακινήσεων με συγκοινωνιακά μέσα...

Η αγωνία και οι αντιδράσεις των πολιτών είναι δικαιολογημένες και αναγκαίες. Αυτό, όμως, δεν ισχύει το ίδιο με την εξαλλοσύνη και τους αλαλαγμούς των ΜΜΕ, ούτε προφανώς και με τις κοκορομαχίες της πολιτικής τάξης(!) για τις αιτίες και τους αίτιους. Όλοι τους έγιναν "ερευνητές", εισαγγελείς και δικαστές και βομβαρδίζουν ανελέητα, "αρμόδιοι" και αναρμόδιοι, τους δυστυχείς θεατές και ακροατές, για να μην προλάβουν να σκεφτούν και να κρίνουν ψύχραιμα. Εκλογές γαρ ενόψει.

Ευτυχώς επεμβαίνει η δικαιοσύνη, ελπίζουμε ακριβοδίκαια. Γνωρίζει, πιστεύουμε, το γενικότερο πόλεμο από διάφορα συμφέροντα κατά της ευρύτερης χρήσης των τρένων. Γνωρίζουν ότι το **φρικόδες γεγονός δεν θα συνέβαινε αν ο αυτουργός απλώς ξεχώριζε το "κουμπί" ανόδου αντί καθόδου και "πατούσε" το κατάλληλο**. Και τότε κανείς δεν θα αγωνιούσε, ούτε θα διαδήλωνε, παρά τις δραματικές εκκλήσεις των σιδηροδρομικών προς άπαντες για τους κινδύνους. Γιατί δεν κραύγαζαν τότε και τα μήνια και οι κάθε είδους "ειδικοί"; Πού ήταν τότε η δικαιοσύνη; Πού ήταν οι "ολοφυρόμενοι", σήμερα πολιτικοί;

Θα ερευνήσουν, τώρα, οι δικαστικοί για τους υπαίτιους κλιμακωτά προς τα πάνω τουλάχιστον για να αξιολογήσουν όλη τη σειρά των υπεύθυνων, όμως οι ηθικοί αυτουργοί θα τη πληρώσουν ή θα καλυφθούν πίσω από τις "πολιτικές ευθύνες";

Οι παθογένειες του εξαρτημένου από ξένους πολιτικού συστήματος, που θεωρεί τον συνδικαλισμό ως προέκταση των κομμάτων με το συνακόλουθο έλεγχο των συνδικαλιστικών ηγεσιών, έχουν οδηγήσει στην πλήρη κοινωνική τους απαξίωση και στην υπονόμηση των εύλογων αιτημάτων των εργαζομένων, που ευνοεί, φυσικά, τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τους ξένους "επενδυτές". Ίσως η απαξίωση αυτή συνέβαλε στο να κωφεύουν οι κάθε λογής «αρμόδιοι» στις καταγγελίες των σιδηροδρομικών. Πάντως χαρακτηριστικό της παθογένειας αυτής είναι η θέση της ΑΔΕΔΥ που ο πρόεδρος της είναι της Νέας Δημοκρατίας για «Προκήρυξη «απεργίας-αποχής» για όλους τους εμπλεκόμενους υπαλλήλους και προϊσταμένους, από όλες τις διαδικασίες και όλα τα στάδια, όπως αυτά προβλέπονται από τον ν.4940/2022, με έναρξη την αξιολογική περίοδο του έτους 2023». Δηλ όχι αξιολόγηση γενικώς;

Αυτές οι αντιλήψεις οδήγησαν στη συμφορά των Τεμπών και αποτελούν τη γενικότερη παθολογία της ελληνικής κοινωνίας συγκροτημένης σε Πολιτεία που διαχρονικά χαρακτηρίζεται από την εξάρτησή της από ξένους πάτρωνες.

Ελπίζουμε ότι στις επικείμενες εκλογές παγιωμένες αντιλήψεις και στερεότυπα θα έχουν αναθεωρηθεί.